

РЕШЕНИЕ

№ 1735

гр. София, 11.03.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 64 състав, в публично заседание на 11.02.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калинка Илиева

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **13928** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 46 от Закона за чужденците в Република България.

Образувано е по жалба на В. Б. Д. срещу заповед № УРИ 5364з-217/10.2.2017 г., с която му е наложена принудителна административна мярка /ПАМ/ - забрана за напускане на Република България.

Жалбоподателят твърди, че процесната заповед е издадена предвид НОХД № 8695/2013 г. на СРС,НО, 107 с-в. Но, впоследствие, по това дело е постановена влязла в сила оправдателна присъда, с която е отменена присъдата по посоченото НОХД.

Ответникът – директорът на дирекция „Миграция“ оспорва жалбата. Твърди, че заповедта е законосъобразна. Административният орган е сезиран от СРП за налагането на процесната мярка. Към настоящия момент не е постъпило уведомление за отпадане на обстоятелствата за налагането на заповедта.

Представителят на СГП счита, че жалбата е неоснователна.

Съдът, като взе предвид становищата на страните и представените доказателства, намира следното:

С оспорената заповед - № УРИ 5364з-217/10.2.2017 г., на жалбоподателя е наложена ПАМ - забрана за напускане на Република България, валидна „до отпадане на основанието“. Заповедта е връчена на 3.12.2019 г. Като мотив за постановяването ѝ е послужило постъпило предложение – рег. № П-133/2017 г. от 31.1.2017 г. на Софийска районна прокуратура, с което ответникът се уведомява за постановена

влязла в сила присъда „лишаване от свобода“ за срок от 5 г., по НОХД№ 8695/2013 г. на СРС, потвърдена с решение по ВНОХД № 2725/2016 г. на СГС.

По делото е представено предложението на СРП за постановяване на предложената ПАМ - забрана за напускане на РБ. Цитира се присъда по НОХД № 8695/2013 г. на СРС, потвърдена с решение по ВНОХД № 2725/2016 г. на СГС. Посочено е, че с присъдата са наложени наказания лишаване от свобода, като е определено най-тежко наказание за срок от 5 г.; съдебният акт е влязъл в сила на 13.1.2017 г.

Други доказателства по преписката не са представени.

Предвид така установената фактическа обстановка ответникът е постановил обжалваната заповед, на основание чл. 43, ал. 1, т. 1 ЗЧРБ и чл. 44, ал. 1 ЗЧРБ, като е наложил ПАМ – „забрана за напускане на Република България“ до отпадане на основанието.

Съдът, като взе предвид събраните по делото доказателства, както и становищата на страните, намира жалбата за неоснователна.

Обжалваният административен акт е издаден от компетентен орган, съгласно чл. 44, ал. 1 ЗЧРБ, в предвидената от закона писмена форма.

При постановяването му ответникът не е допуснал съществени нарушения на административно-производствените правила. По делото е представена административната преписка в цялост.

При преценка съответствието на административния акт по реда на чл. 142, ал. 1 АПК, а именно – към момента на издаването му, съдът према, че са били налице предпоставките на чл. 43, ал. 1, т. 1 ЗЧРБ за постановяване на оспорената заповед, а именно – наложено и неизтърпяно наказание лишаване от свобода, за което е удостоверено, че е въз основа на влязла в сила присъда.

Същевременно обаче, при извършване на справка в електронната деловодна система на Софийски градски съд се установява, че с присъда от 1.11.2017 г., по ВНОХД № 1927/2017 г., е отменена частично присъда от 26.6.2014 г., по НОХД№ 8695/2013 г. на СРС, НК, 107 с-в, като жалбоподателят е бил признат за невинен по две от повдигнатите му обвинения – за две престъпления по чл. 150 НК. Присъдата в останалата ѝ част /за престъпление по чл. 196, ал. 1, т. 1 НК/, с която е наложено наказание лишаване от свобода от 3 г., е потвърдена. Постановено е наказанието да бъде изтърпяно при първоначален строг режим. В решението е посочено, че присъдата подлежи на обжалване пред ВКС, като делото е изпратено там, с изх. № 874/9.1.2018 г. При извършване на справка в деловодната система на ВКС не се установява да е постановяван акт по посоченото дело.

Предвид така установеното и като съобрази новонастъпилите факти на основание чл. 142, ал. 2 АПК, съдът намира, че действително се установява, че част от присъдата, въз основа на която е постановена оспорената заповед, е била отменена. Но, не е била отменена присъдата в частта, с която се налага наказание лишаване от свобода от 3 г. Видно от присъдата на СГС от 1.11.2017 г. е посочено, че подлежи на обжалване изцяло и се установява, че е обжалвана. Същевременно обаче, на основание чл. 346, т. 2 НПК, подлежи на обжалване само в отменителната и оправдателна част, а по отношение на потвърдителната – не.

Ето защо следва да се направи извод, че и към датата на приключване на устните състезания /11.2.2020 г./, въпреки установената промяна във фактическата обстановка, са налице част от основанията за постановяване на оспорената заповед – а именно влязла в сила присъда, с която е наложено наказание лишаване от свобода от 3 г. за

посоченото по-горе престъпление. И към тази дата жалбоподателят изтърпява наказание лишаване от свобода.

Предвид изложеното съдът намира, че жалбата е неоснователна, поради което следва да се отхвърли; не се установи незаконосъобразност по смисъла на чл.146 АПК на обжалваното решение.

Воден от изложеното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на В. Б. Д., ЛНЧ [ЕГН] и ЕГН [ЕГН] срещу заповед № УРИ 5364з-217/10.2.2017 г., с която му е наложена принудителна административна мярка забрана за напускане Република България.

Решението подлежи на обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от съобщението за изготвянето му.

СЪДИЯ:.,